

ENTER

择天记

ทำ

๗

ลิขิต

ทดลองอ่าน พลิก
ชุดละ ๘๗

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

พิมพ์ครั้งที่ ๑

猫腻 Mao Ni เขียน
Enter Books เรียบเรียง

ผลงานโดย
ผู้เขียน 'สยบฟ้าพิชิตปฐพี'

INKS
TONE

阅文集团

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

สัมผัสโลกเหนือจินตนาการ ไปกับเอ็นเรอร์บุ๊กส์

ร่วมแบ่งปันเรื่องราวและความประทับใจ กับ เอ็นเรอร์บุ๊กส์ ได้ที่
www.facebook.com/enterbooks

คำนำ

ภาพของหมิ่นกระบี่ที่จัดตั้งกระบวนทัพ บัญชาการโดยเด็กหนุ่มหน้ามน
คนธรรมดาไม่จริงนั้น พุดได้คำเดียวว่า 'ชนลุก' ชนลุกให้กับความเกรียงไกร
ชนลุกให้กับประวัติความเป็นมาของเหล่ากระบี่ และชนลุกให้กับความรู้สึกนึกคิด
ของกระบี่หมิ่นเล่มที่มีเป้าหมายร่วมกันเพียงหนึ่งเดียว

การต่อสู้หน้าสุสานผู้ครองภพใจดุเดือดขึ้นทุกที พร้อมกับที่ความลับ
ของสวนใจ โดยเฉพาะทุ่งหญ้าและสระกระบี่ถูกเปิดเผย ซึ่งต้องบอกเลยว่า
ความลับนี้ไม่สมควรให้ทั้งผืนพิภพล่วงรู้

บทสรุปการต่อสู้ระหว่างเงินฉางเซิงกับหนานเค่อจะออกมาอย่างไรขออุบ
ไว้ก่อน แต่เอาเป็นว่าเล่มนี้จบปฏิบัติการในสวนใจแล้ว ส่วนสถานที่ต่อไป
จะเป็นที่ไหนนั้น โปรดติดตามตอนนี้นี้แหละ!

สำนักพิมพ์เอ็นเธอร์นิวส์

ประวัตินักเขียน

Mao Ni

เกิดในยุค 70 ในชีวิตนั้นนอกจากเที่ยวชิมลิ้มลองของอร่อยแล้ว สิ่งที่ชอบที่สุดก็คือการได้อ่านเรื่องราว เมื่ออ่านเรื่องราวมามากเข้าก็นึกคึกอยากเล่าเรื่องราวดูบ้าง และแล้วต้นศตวรรษที่ 20 ก็ค่อยๆ กลายมาเป็นผู้เล่านับแต่นั้น มาจนปัจจุบัน เคยเขียนเรื่องที่แตกต่างหลากหลายมามากมาย ได้รับรางวัลมาบ้าง แต่สิ่งที่ยากให้เป็นก็ยังหนีไม่พ้นคำว่า 'อ่านสนุก' นี่แหละ หวังว่าจะสนับสนุนกันต่อไปเรื่อยๆ นะ

Mao Ni

จากใจสำนักพิมพ์

'ทำลิขิตพลิกโชคชะตา' เป็นโปรเจกต์ความร่วมมือระหว่างสำนักพิมพ์ เอ็นเธอร์พรีคส์และอิงค์ สโตน (Ink Stone) จุดเริ่มต้นก็มาจากแนวคิดง่ายๆ เพียงแค่อยากให้นักอ่านที่เป็นสายหนังสือเล่มได้อ่าน ได้สะสมนิยายแนวกำลังภายในแฟนตาซีที่การันตีความสนุก เพราะเป็นผลงานของ Mao Ni ผู้ซึ่งเคยสร้างความประทับใจแบบไม่รู้ลืมมาแล้วกับ 'สยบฟ้าพิชิตปฐพี'

ผลงานของ Mao Ni เรื่องนี้มีการแปลเป็นภาษาไทยแล้วในเว็บไซต์ Fictionlog และธัญวลัย แต่อย่างที่ได้กล่าวไปว่าเราในฐานะสำนักพิมพ์ที่ทำหนังสือก็อยากให้มีตรรกะนักอ่านทั้งหลายได้รับความสนุกสนานในแบบที่คุ้นชิน

'ทำลิขิตพลิกโชคชะตา' รูปแบบหนังสือนี้เป็นการเรียบเรียงใหม่และตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งจากสำนวนเดิมของ 'สมาพันธ์พลิกฟ้า' ที่ได้แปลไว้กับทางอิงค์ สโตน ทีมบรรณาธิการของเอ็นเธอร์พรีคส์ได้ตั้งใจและทุ่มเทอย่างยิ่งในการรักษาคุณภาพของงานซึ่งเป็นจุดแข็งของเรามาตลอด เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทั้งสารและอรรถรสอย่างสมบูรณ์ที่สุด

หวังว่าทุกท่านจะมีความสุขกับการอ่าน

ทำอย่างไรจึงจะสามารถร้อยเรียงคำโกหกให้สมบูรณ์แบบนะหรือ
ยอมมิใช่การเสริมเรื่องโกหกใหม่ๆ เข้าไป
แต่เหมือนกับการวาดภาพ
ต้องรู้การเว้นพื้นที่ว่างเปล่าไว้ให้คนขบคิดเรื่องที่เหลือเอง

ตอนที่ 53

กระบี่สำแดงเดชในทุ่งหญ้า ดังว่าอยู่บนเขาหลิขาน

กระบี่ทั้งหมดเห็นด้วยแล้ว รวมทั้งกระบี่ที่อยู่หน้าสุดของสุสาน อยู่สูงสุดบนท้องฟ้า สว่างสุดจนแยงตา พร้อมกับเยื่อหุ้มสุดเล็มนั้น ก็ได้โต้แย้ง เพียงสั้นและส่งเสียงเล็กน้อย ได้ตอบจิตกระบี่ที่กระจาย มาถึงตัว มันมีท่าทีดูแคลนอยู่บ้าง ไม่สนใจที่มาที่ไปของจิตกระบี่สายนี้ แต่อย่างไร

ตอนนี้จิตกระบี่แห่งเขาหลิขานได้เชื่อมโยงกระบี่หมื่นเล่มเอาไว้ด้วยกัน เรื่องที่เงินฉางเชิงต้องทำก็คือใช้จิตกระบี่นี้ทำให้กระบี่หมื่นเส้นทางสำแดงเพลงกระบี่ออกมา ในเมื่อเป็นจิตของกระบี่แห่งเขาหลิขาน เพลงกระบี่ที่สำแดงออกก็ต้องเป็นเพลงกระบี่หลิขาน เนื่องจากสัญญาหมั้นหมายกับสวีไห่หวง อีกทั้งเรื่องต่างๆ มากมาย ที่เกิดขึ้นในจิตใจ ในสายตาของผู้คนเห็นว่าสำนักศึกษาศาสนาหลงกับ หอกระบี่เขาหลิขาน หรือระหว่างเขากับชีวซานจวิน ตัวแทนเจ็ดบัญญัติ แดนเทพ มีความเกลียดชังกันที่ยากปถ้อยวาง แต่โชคคืออยู่อย่าง เขาใช้เพลงกระบี่หลิขานเป็นมากที่สุด

สาเหตุเพราะตำราเพลงกระบี่หลิขานอยู่ข้างกายเขามาตลอด และเพราะตั้งแต่เริ่มฝึกบำเพ็ญเพียร คู่ปรับมากพรสวรรค์ที่เจอก็ล้วนแล้ว แต่มาจากเขาหลิขาน

หอกกระบี่เขาหลิขานจัดเป็นหนึ่งในสำนักกระบี่ชั้นยอดแห่งแดนใต้ มีชื่อเสียงด้านการฝึกบำเพ็ญเพียรมรรคากระบี่ จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ได้รังสรรค์เพลงกระบี่ไม่รู้กี่ชุดต่อกี่ชุด เพลงกระบี่ที่มีค่าควรแก่การ บันทึกลงในตำราเคล็ดวิชาเพลงกระบี่หลิขานมีอยู่ด้วยกันสามหมื่นกว่า กระบวนท่าซึ่งล้วนแล้วแต่ถูกเขาจดจำไว้ในหัวทั้งหมด แน่แน่นอนว่าเขาไม่สามารถฝึกฝนเพลงกระบี่ทั้งหมดนั้นได้ในระยะเวลาเพียงหนึ่งปีกว่าที่อยู่ในสำนักศึกษาศาสนาหลวง แต่ตอนนี้ในร่มกระดาดของมีจิตกระบี่เล่มนั้นเข้ามาช่วย ทำให้เขามั่นใจว่าสามารถสำแดงเพลงกระบี่หลิขานเหล่านี้ได้ ถึงอย่างนั้นปัญหาใหญ่ที่สุดยังคงเป็นดวงจิตของเขา

ดวงจิตเขาจะแบ่งออกไปสัมผัสสมรรถากระบี่ได้กี่เส้นทางกัน จะควบคุมกระบี่ให้สำแดงเพลงกระบี่หลิขานเหล่านั้นออกมาได้ก็เล่มกัน

ฟ้าหลังฝนใสกระจ่าง แต่หนานเค่อยังคงหลับตา ใบหน้าเล็กๆ ซีดขาว ผมยาวปลิวไสว ไม่จิตวิญญาณสว่างจ้า ควบคุมให้สัตว์อสูรบุกเข้ามาในสุสาน พร้อมกับเตรียมจู่โจมครั้งสุดท้าย ขณะมองดูนางและคลื่นสัตว์อสูรสีดำด้านหลังนาง รวมทั้งสัตว์อสูรขนาดใหญ่เท่าภูเขาเลากาสองตัวนั้น เงินฉางเชิงก็หลับตาลงเช่นเดียวกัน

เพลงกระบี่สามหมื่นกว่ากระบวนท่าที่ถูกบันทึกไว้ในตำราเพลงกระบี่หลิขาน จากระดับที่ไม่สามารถทำความเข้าใจกลายเป็นภาพเสมือนจริงตรงหน้า ปรากฏขึ้นในสมองของเขาไม่หยุด ขณะ

เดียวกันก็ได้ยินเสียงเสียดสีแผ่วเบาอบอวลจากนั้นได้ยินเสียง
เจี๊ยกๆ ดังขึ้นเป็นพักๆ บางครั้งดังจากทิศตะวันออก บางครั้งดังจาก
ทิศตะวันตก ไม่สามารถแยกแยะตำแหน่งที่แน่นอน จึงไม่สามารถ
โจมตีได้ วานรคืนที่แข็งแกร่งและอันตรายตัวนั้นมาถึงแล้ว

เงินฉางเชิงหลับตาอยู่ แต่จู่ๆ ยกมือขวาขึ้นชี้ไปยังด้านหน้า
ถนนเลนเต้า ชี้ไปที่ท้องฟ้าด้านหน้าอุทยาน พลันเกิดเสียงแผดร้อง
อันแหลมเล็กของกระปี่ดังก้องตามมา

กระปี่หนึ่งร้อยเล่มแหวกอากาศผ่านไป

ลูกไบหลิวหวังคืนกลับ! เส้นทางภูเขาสิบแปดโค้ง! ธารน้ำลด!
ผูกยอดอาชาหน้าภูเขา!

เหล่านี้ล้วนเป็นเพลงกระปี่ในตำราเพลงกระปี่หลีซานทั้งสิ้น
ตั้งแต่กระบวนท่าแรกไปจนถึงกระบวนท่าสุดท้าย กระปี่หนึ่งร้อยเล่ม
ต่างร่ายรำเพลงกระปี่ออกมาหนึ่งร้อยกระบวนท่า

เท่ากับศิษย์หนึ่งร้อยคนของหอกกระปี่เขาหลีซานร่ายรำเพลงกระปี่
พร้อมๆ กัน

ว่ากันตามหลักเหตุผลแล้วพลังปรารถนาแท้ของเงินฉางเชิง
ไม่ได้เหลือเฟือเช่นนี้ แต่อย่าลืมว่ากระปี่เหล่านี้กำลังเอาชีวิตรอด
เข้าแลก เพราะนี่เป็นการต่อสู้ครั้งสุดท้ายของพวกมัน ด้วยระดับ
การฝึกบำเพ็ญเพียรของเงินฉางเชิงในตอนนั้นและจิตอันแข็งแกร่ง
ของกระปี่บึงฟ้า พลังอำนาจที่กระปี่หนึ่งร้อยเล่มนี้จะเปิดออกมาจึง
ไม่อาจนำเพลงกระปี่ของศิษย์หอกกระปี่เขาหลีซานทั่วไปมาเทียบเคียงได้
แต่มันเทียบได้กับเพลงกระปี่ของศิษย์ใน กระทั่งอยู่ในระดับเดียวกับ
เจ็ดบัญญัติแดนเทพด้วยซ้ำ!

เหลียงปิ่นหูหนึ่งร้อยคน ชีเจียนหนึ่งร้อยคน หรืออาจกล่าวว่

กวนเพยไปหนึ่งร้อยคนร้ายรำกระบี่พร้อมกัน เช่นนี้จะมีอานุภาพขนาดไหน

ต่อให้เป็นผู้แข็งแกร่งที่อยู่ระดับสูงสุดของชั้นรวบรวมดวงดาวก็ไม่สามารถต้านทานกระบี่ร้อยเล่มนี้ได้ซึ่งหน้า นับประสาอะไรกับสัตว์อสูรที่อยู่ในระดับชั้นรวบรวมดวงดาวเล่า

แสงวูบวาบของกระบี่ทั้งแนวตั้งและแนวนอนมารวมกันตรงหน้าถนนเลนเต้า ก่อตัวเป็นรูปขั้วมประตูดั่งตระหง่าน ขั้วมประตูคูใหญ่โต ศักดิ์สิทธิ์ น่าเคารพนับถือ คล้ายถอดแบบมาจากขั้วมประตูเขาหลีซาน

แสงกระบี่เหล่านั้นยังแทงทะลุทะลวงลงไป在地 เสียงร้องอย่างโกรธแค้นและโหยหวนดังมาจากใต้ดิน ผืนดินพลิกขึ้นแยกออกจากกัน วนรดินตัวนั้นปรากฏตัวพร้อมโลหิตสีดำเป็นทาง ก่อนกลายร่างเป็นแสงสว่างสายหนึ่งพุ่งไปรอบๆ สุสาน เห็นชัดว่ามันกำลังบาดเจ็บสาหัสจากการถูกจู่โจม

กระบี่หนึ่งร้อยเล่มมิได้ไถ่ล่่ามันต่อ ลอยนิ่งอยู่บนท้องฟ้าหน้าถนนเลนเต้า

ขั้วมประตูแห่งขุนเขากะปริบวิบวับ คล้ายอยู่ท่ามกลางเมฆหมอก

มีเมฆหมอกก็ต้องมีความชื้น เมฆดำที่ถูกจิตกระบี่ปั่นกระจายค่อยๆ เคลื่อนตัวเข้ามาหากันตามธรรมชาติ ผ่นจึงตกลงจากฟากฟ้าอีกครั้ง แต่มีความเล็กละเอียดกว่าเดิม

หนานเค่อยังคงหลับตา สายฝนสาดใส่ใบหน้าอันซีดขาวของนางจนเปียกชุ่ม

ผู้เฒ่าดีดพินนอนจมกองโลหิตอยู่บนถนนเลนเต้า เขาตายแล้วหนึ่งชีวิตรอบอยู่ ฮว่าซุ่ยก็สลบอยู่ มีเพียงคู่สามีภรรยาขุนพลปีศาจที่

แข็งแกร่ง มือถือคานหาบเหล็กที่ปิดอกกับกระบะเหล็กที่ทะลุเป็นรู ยืนอยู่ด้านล่างของหนานเค่อ คอยปกป้องนาง

ขณะมองดูหมู่ประตูกะปิร้อยเล่มที่ตั้งตระหง่านอยู่บนถนนเส้นใต้ สองสามีภรรยารู้สึกตึงเครียด กระปิร้อยเล่มรวมตัวกัน สัตว์อสูรระดับชั้นรวบรวมดวงดาวบาดเจ็บในพริบตา ไม่ต้องพูดถึงระดับชั้นของพวกเขา ในตอนนี้ที่ถูกลดลงสู่ชั้นทะเลวงอเวจี แต่ต่อให้พื้นพระดบัชั้นให้เหมือนตอนอยู่ในสมรภูมิใหญ่ นอกสวนโจว พวกตนก็ไม่แน่ว่าจะสามารถรับมือกับการจู่โจมอย่างบ้าคลั่งของกระบี่ได้

สิ่งที่ทำให้ทั้งสองตกตะลึงพริ้งเพริดมากที่สุดก็คือเหตุใดดวงจิตของเงินฉางเชิงถึงได้แข็งแกร่งถึงเพียงนี้ สามารถแบ่งแยกออกเป็นร้อยวิถี แล้วใช้กระบี่หนึ่งร้อยเล่มลำแดงเพลงกระบี่หนึ่งร้อยกระบวนท่า!

ผืนพิภพเคยมีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นด้วยหรือ

ไม้จิตวิญญานตรงหน้าหนานเค่อสว่างขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่เงาดำบนท้องฟ้าค่อยๆ เลื่อนลงต่ำจนเกือบเข้าใกล้หนานเค่อแล้ว

คลื่นสัตว์อสูรที่ราวกับทะเลสีดำพองมาถึงสุสานรอบนอกก็กระจายตัวออกแล้วเริ่มจู่โจม สัตว์อสูรนับไม่ถ้วนคำรามและกรีดร้อง บ้างก็กระโดดขึ้นไปบนก้อนหินขนาดใหญ่ในสุสาน บ้างก็ปีนขึ้นที่สูงอย่างรวดเร็ว ภายในระยะเวลาอันสั้น พื้นที่ด้านล่างของสุสานก็ถูกคลื่นสัตว์อสูรไหลเข้าท่วมจนโกลาหลไปหมด สัตว์อสูรฟุ้งพวยเบียดเสียดกันไม่หยุด น่าขยะแขยงอย่างยิ่ง

สุสานกว้างใหญ่ก็จริง แต่สัตว์อสูรมีจำนวนมากมายก่ายกอง มองไปทางไหนก็เห็น แม้กระปิร้อยเล่มบนถนนเส้นใต้ทำหน้าที่ตั้งหมู่ประตูกะปิจริงๆ พาดฟันพวกมันไม่หยุด แต่ก็ไม่อาจหยุดยั้งการไหลทะลักไปข้างหน้าของคลื่นสัตว์อสูรได้ เงินฉางเชิงต้องการกระบี่ที่มากกว่านี้

และกระบี่เหล่านั้ก็ลอยอยู่บนท้องฟ้ารอบสุสาน

เขานึ้ณอยูริมแท่นหินท่ามกลางสายฝนปรอย ใบหน้าซีดขาวไปข้าง
ตาปิดแน่นสนิท ขนตาสั้นไหว

เพลงกระบี่เขาหลี่ซานนับไม่ถ้วนวูบวาบอยู่ในสมองเขาไม่หยุด
ดวงจิตของเขากับจิตกระบี่เล่มนั้นรวมเป็นหนึ่งเดียว ส่งผ่านร่่มกระดาศทอง
แล้วกระจายออกสู่กระบี่ทุกเล่ม

จิตสัมผัสหื่นสาย มรรคากระบี่หื่นเส้นทาง

แสงกระบี่หื่นเส้น ล้นคำรามหื่นเสียง

เสียงกู่ก้องอันร้ายกาจของกระบี่นับไม่ถ้วนดั่งขึ้นรอบสุสาน
ข่มเสียงคำรามอันเหี้ยมโหดของคลื่นสั้ตว์อสูรในพริบตา ครอบครอง
ทุ่งหญ้ารื้อปลั่วไว้ทั้งหมด

กระบี่นับไม่ถ้วนฟุ้งทะยานแหวกอากาศ เช่นฆ่าสั้ตว์อสูร!

ฝนที่โปรยปรอยแผ่ไม่ถึงขอบทุ่งหญ้าที่พระอาทิตย์ตกดิน
กลุ่มก้อนแสงสีแดงที่ไร้ซึ่งควารู้สึกอบอุ่นจึงสามารถสาดส่องกระทบ
ลงบนกระบี่เหล่านั้

กระบี่เหล่านั้คล้ายจะแผดเผาตนเองขึ้นมา เหาะเหินทะลุทะลวง
ไปรอบสุสานราวกับวิหคทอง

วิหคทองกลับหลี่ซาน!

นี่เป็นหนึ่งในเพลงกระบี่

เพลงกระบี่อันทรงพลังเหลือล้น

ฉับ! ฉับ! ฉับ! ฉับ!

เสียงฟาดฟันของกระบี่ดั่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ร่างของสั้ตว์อสูร
นับร้อยตัวที่อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของสุสานถูกฝนกระบี่สีทอง
ตัดขาดกลางอากาศ

กระบี่นับสิบกระจายตัวออกบนท้องฟ้าด้านทิศเหนือของสุสาน
ลารอยยาวคล้ายดอกไม้โลหิตแบ่งบานตามข้างทางเดิน

บุปผาพรางดังแพรพรรณ!

นี่ก็เป็นหนึ่งในเพลงกระบี่หลี่ซาน

พริบตาเดียวพื้นดินบนทุ่งหญ้าก็ปรากฏร่องรอยอันลึกล้ำของ
วิถีกระบี่นับไม่ถ้วน

ร่างนาคาสิบกว่าตัวที่กำลังมุ่งหน้าสู่อสุสานถูกตัดขาดเป็นท่อนๆ
กล้ำเนื้อของพวกมันยังกระตุกไม่หยุดอยู่ในกองโลหิต

ยังมีกระบี่อีกนับไม่ถ้วนที่เหาะเหินทะลุทะลวงอย่างบ้าคลั่ง
เข้าสู่อย่างเอาเป็นเอาตายกับสัตว์อสูรที่มีเขี้ยวเล็บแหลมคม โลหิต
ของสัตว์อสูรกับความแวววาวของตัวกระบี่ผสมปนเป สาดกระเซ็นไปมา
ท่ามกลางโลกใบนี้

ภายใต้แสงอาทิตย์อัสดง ในม่านพิรุณพรำ เสียงกระบี่ดังขับขาน
อยู่บนทะเลทุ่งหญ้าเป็นระยะ

สุสานคล้ายดังเรือประมงลำใหญ่

เพลงชาวประมงสามบท

นี่ยังคงเป็นเพลงกระบี่หลี่ซาน

ใบหน้าเงินฉางเซิงซีดขาวลงเรื่อยๆ ร่างกายก็สิ้นเต็มรุนแรงขึ้น
เรื่อยๆ

แต่เขายังจับร่มกระดาดทองในมือ ยืนอยู่ในสายฝน ยังไม่ล้มลง
และกระบี่เหล่านั้นยังคงต่อสู้อยู่

กระบี่นับร้อยเล่มมาถึงตรงหน้ายักษ์ล้มลุกเขาร่างใหญ่มหึมา

ยักษ์ล้มลุกเขาคำรามเสียงดังอย่างโกรธแค้น ก่อนขว้างก้อนหิน
ในมือด้วยพลังอันยากจินตนาการใส่ฝนกระบี่ฝืนนั้น ทำให้เกิดเสียง

ตั้งสนั่นบนทุ่งหญ้า

ฝนกระปี่แถบหนึ่งถูกแหวกออก แต่ก็ก่อตัวกลับมาใหม่ แล้วพุ่ง
เข้าใส่ยักษ์ลัสม์ภูเขาทันที

ภูตภูเขาแบ่งหินผา

ตะขอดาวขวางทิวา

น้ำค้างพราวผาอู่ถึง

นี่เป็นเพลงกระปี่ติดต่อกันสามกระบวนท่าที่โก้วหานสื่อชีแนะ
ให้กับชีเจียน ใช้ต่อสู้กับถึงซานสื่อลิวในงานชุมนุมไม่เลื่อย

วันนี้ได้ถูกเงินฉางเชิงใช้ต่อกรกับสัตว์อสูรที่น่ากลัวตัวนี้

ร่างอันใหญ่โตดุจขุนเขาของยักษ์ลัสม์ภูเขาเริ่มปรากฏรอยแผล
จากกระปี่นักร้อยเล่มอย่างเห็นได้ชัด

ขณะมองดูเหตุการณ์นี้และมองดูเหตุการณ์นับไม่ถ้วนรอบๆ สุสาน
บนใบหน้าของถึงเสี่ยวหมิงกับหลิวหวันเอ๋อร์สองสามีภรรยาก็ไม่ปรากฏ
ความตึงเครียดให้เห็นอีก เหลือเพียงความซัดเซว ตอนอยู่ในสมรภูมิรบ
บนทุ่งหิมะพวกเขาเห็นมนุษย์ผู้แข็งแกร่งในกองทัพบาไม่รู้เท่าไรต่อเท่าไร
เหตุการณ์สุดสะพรึงก็เคยเห็นมามาก วันนี้ที่หน้าสุสานผู้ครองภพใจ
ก็เห็นเรื่องแปลกประหลาดมาไม่น้อย

แต่ตอนนี้พวกเขายังคงถูกทำให้ตกตะลึงพรึงเพริดจนพูดไม่ออก

ถึงเสี่ยวหมิงพิศวงงุนงง มองดูเงินฉางเชิงในสายฝนพลาฟิมทำ
"นี่...เป็นไปได้อย่างไร"

ตอนที่ 54

พญาปีกขาปีกทองออกโรง

การควบคุมกระบี่หมื่นเล่มต้องแยกดวงจิตเป็นหมื่นสาย ผู้ใดมีดวงจิตแข็งแกร่งเช่นนี้บ้าง ต่อให้ผู้ครองภพใจกลบชาติมาเกิดก็อาจทำไม่ได้ แต่เงินนางเซิงกลับทำได้จริงๆ ดังนั้นถึงเสียขุมมิงจึงยังตกตะลึงไม่หาย ที่มากกว่านั้นคือเขากำลังประหลาดใจและไม่เข้าใจในเรื่องนี้อย่างยิ่ง

แรกสุดตอนที่กำหนดดาวโชคชะตาในหอตำราของสำนักศึกษาศาสนาหลวง ดวงจิตของเงินนางเซิงอยู่เหนือท้องฟ้าราตรีของเมืองจิงตูจักรพรรดินี้ศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังชมดาวเคยวิจารณ์ว่า...

'คนที่จุดแสงสว่างดาวโชคชะตาในคำคีนนี้มีพลังจิตแข็งแกร่งจิตใจสงบนิ่ง พบเห็นได้น้อยอย่างยิ่ง ข้าคิดว่าคงจะเป็นปราชญ์อาวุโสที่ตรากตรำอยู่กับการอ่านตำรามานับร้อยปี วันนี้ในที่สุดก็สามารถเข้าใจจักรกรรมฟ้าดิน ถึงได้มีโชคดีเช่นนี้ คงเป็นเหมือนหวังจือเซอในปีนั้น พลังจิตปะทุออกมาหลังจากเก็บสะสมมานานปี ไม่ธรรมดาอย่างยิ่ง'

ในคำวิจารณ์นี้จักรพรรดินี้ศักดิ์สิทธิ์นำเงินฉางเชิงไปเปรียบเทียบกับหวังจื่อเชอผู้ลึกลับและแข็งแกร่งที่บรรลุวิถีเต๋าได้ในคืนเดียว ทำให้จินตนาการตามได้ว่าดวงจิตของเงินฉางเชิงนั้นแข็งแกร่งเพียงใด แต่อย่างไรก็ไม่น่าให้ผู้ครองภพโจวได้ การที่เขาสามารถแบ่งดวงจิตได้เหมือนสายจุดสำคัญน่าจะเป็นดังคำวิจารณ์ประโยคนั้นของจักรพรรดินี้ศักดิ์สิทธิ์

ดวงจิตสามารถแบ่งได้ก็สายนั้นไม่เกี่ยวกับความแข็งแกร่ง แต่เกี่ยวกับระดับความสงบนิ่ง

ผู้แข็งแกร่งไร้เทียมทานอย่างผู้ครองภพโจวย่อมมีดวงจิตที่แข็งแกร่งกว่าเงินฉางเชิงไม่รู้กี่เท่าต่อกี่เท่า ดวงจิตเช่นนั้นก็เหมือนก้อนหินขนาดใหญ่ที่แข็งแกร่งยิ่ง สามารถแบ่งออกเป็นสองสามก้อนไปจนถึงนับสิบก้อน แต่ที่สุดแล้วก็ไม้อาจแบ่งออกได้ตลอดไป กลายเป็นหินกรวดแล้วก็ไม่สามารถแบ่งออกเป็นหินก้อนเล็กกว่านี้ได้อีก

ทว่าดวงจิตของเงินฉางเชิงกลับสงบนิ่งและอ่อนโยนอย่างมาก ไม่เหมือนของผู้ครองภพโจวที่สูงส่งและแข็งแกร่งจนไม่สามารถทลายลง ดวงจิตของเงินฉางเชิงไม่ได้แข็งแกร่งเหมือนหิน แต่เหมือนน้ำ สามารถแบ่งออกได้หลายหยด แปรเปลี่ยนเป็นน้ำค้าง เป็นไอน้ำ เป็นอื่นๆ ได้อย่างไม่จำกัด

กระบี่นับไม่ถ้วนยังคงเห็นหาวทะเลทะลวงไปรอบๆ สุสาน บ้างก็พุ่งใส่คลื่นสัตว์อสูรแล้วถอนตัวออกมาพร้อมฝนโลหิต บ้างก็พบกับการตอบโต้อันหนักหน่วง กระบี่ชราพิการบางเล่มหัก บางเล่มมีสภาพอเนกอนาถจนดูไม่ได้ ในตอนที่กระบี่มีนเล่มเริ่มต่อสู้กับคลื่นสัตว์อสูรนั้นมีกระบี่นับสิบเล่มที่รวดเร็วและยังรักษาความเป็นกระบี่ได้อย่างสมบูรณ์

ภายใต้การนำของกระบี่ภูผามหาสมุทรและการควบคุมด้วยดวงจิตของ
เงินดวงแข็ง ได้เหาะไปยังทุ่งหญ้าที่อยู่ไกลออกไปอย่างมุ่งมั่นตั้งใจ
จนมาอยู่ตรงหน้าอสูรกระทิง

ดวงตาคุจเมื่อดูตัวของอสูรกระทิงเรืองแสงอย่างดุเดือด หางที่
พันรอบเขาหน้ากระชับแน่น พุ่มไม้รอบด้านเอนราบเป็นหน้ากลองจาก
พลังปราณอันคึกคักที่มันเปล่งออก ได้ยินเสียงมากมายดังมา
ในอากาศรวมทั้งเสียงเจี๊ยกๆ ที่เบามาก เส้นขนยาวใหญ่สีดำบนสัน
ของมันคล้ายเปลี่ยนเป็นลูกธนูที่ตั้งตรงและคมกริบ ก่อนจะยิงไปยัง
สุสาน

ติ่ง! ติ่ง! ติ่ง! ติ่ง!

เสียงกระทบกันอย่างต่อเนื่องดังขึ้นในทุ่งหญ้าที่ไกลออกไป
เสียงเหล่านี้คล้ายจะรวมตัวเข้าด้วยกันจนกลายเป็นเสียงยาวๆ เสียงหนึ่ง

ขนหางสีดำใหญ่ยาวบนสันเส้นที่อสูรกระทิงยิงออกมาทั้งหมด
ถูกกระบี่กลุ่มนี้สกัดกั้นไว้ พรึบตาเดียวบนท้องฟ้าก็ปรากฏไอสีขาว
เส้นเล็กๆ นับพันเส้นซึ่งเป็นผลจากการปะทะกันของกระบี่และขนสีดำ

กระบี่นับสิบเล่มอีกกลุ่มลอยอยู่กลางอากาศ ห่างจากร่าง
อสูรกระทิงราวหนึ่งหลี่ จากนั้นบินเข้าบินออกจากร่างของมันไม่หยุด
จนเห็นเป็นวงแสงวูบวบบมากมาย ผืนดินบนทุ่งหญ้าปรากฏรอยแตก
เป็นเส้นๆ เหล่าปลาตัวเล็กตัวน้อยพยายามดิ้นรนให้ตนรอดชีวิต แต่
โชคร้ายที่มุดลงโคลนตามไม่ทัน จึงถูกฉีกเป็นชิ้นๆ

กระบี่ภูผามหาสมุทรมิได้เข้าขวางบรรดาเส้นขนสีดำที่ยิงไปทาง
สุสานซึ่งห่างออกไปนับสิบหลี่ แต่มันบินทะลวงเข้าออกเป็นวงอย่าง
บ้าคลั่ง กระบี่โลหะอันหนักอึ้งบนแหวกอากาศคราใดก็เกิดเสียงดัง
หวีดหวิวเสียดแก้วหูยิ่ง มันมองภาพรวมจากที่สูงแล้วตรงเข้าตัด

เขาหน้าของอสุรกระหิงด้วยเพลงกระบี่เฝานภาที่ซูลลิดคั่นขึ้น

ในทุ่งหญ้ามีแต่เสียงคมกระบี่ตัดผิวน้ำที่ทั้งหนาและเหนียวของสัตว์อสูร เห็นเศษเนื้อมีว่อนเต็มไปหมด แสงแววับของกระบี่หลายเล่มค่อยๆ ธิบหรือลง สัตว์อสูรหลายตัวล้มตายอยู่ด้านล่างสุสาน และตามแหล่งน้ำที่ห่างไกลออกไป สายฝนตกปรอยๆ อย่างต่อเนื่อง มิรู้ว่าฝนกระบี่ในทุ่งหญ้าจะยุติลงเมื่อใด

หนานเค่อยังคงหลับตาอยู่ ไม่จิตวิญญาณที่อยู่ตรงหน้านางสว่างขึ้นเรื่อยๆ แสงสีขาวสะอาดดั่งน้ำนมส่องต้องใบหน้าน้อยๆ ทำให้ดูชืดขาวยิ่งกว่าเดิม เถึงเสียวมึงกับหลิวห้วนเอ๋อร์กำลังใช้พลังปราณอันแข็งแกร่งสร้างเกราะอาคมปกป้องนางอย่างเต็มที่ ไม่ให้กระบี่แม้สักเล่มเฉียดกรายเข้าใกล้ร่างนาง

ไม่ว่าผ่านไปนานเท่าไร ในที่สุดนางก็ลืมตาขึ้น สายฝนหยุดลงบนใบหน้า เปลวไฟสีเขียวเข้มยังคงลุกโชนอยู่ในส่วนลึกของดวงตาที่เฉยชาโดยมิได้ถูกน้ำฝนที่เย็นเยียบชะล้างไปแต่อย่างใด และไม่ว่าเพราะเหตุใดชายขอบทุ่งหญ้าจึงปรากฏแสงสีทองศักดิ์สิทธิ์ขึ้นอีกทั้งแสงสีทองนั้นยังพุ่งมาทางทุ่งหญ้าด้วย

เงินฉางเซิงก็ลืมตาเช่นกัน มองดูหนานเค่อที่ลอยตัวอยู่หน้าประตูสุสาน

ทั้งสองสบตากันเจี๊ยบๆ โดยไม่พูดจา

หนานเค่อมองว่าตนเป็นผู้สืบทอดสวนใจ วิชาที่ฝึกฝนก็มาจากวิชาลับที่ผู้ครองภพใจหลงเหลือทิ้งไว้ วิชาลับที่ว่าได้ตรึงกระบี่พิการหมื่นเล่มไว้ในสวนใจหลายร้อยปี วันนี้เงินฉางเซิงคิดช่วยกระบี่พิการหมื่นเล่มให้หนีออกไป นั่นก็คือการทำลายความเป็นสวนใจ นี่เป็นเรื่องที่นางไม่มีทางอนุญาตเด็ดขาด ดังนั้นอย่าว่าแต่ต้องเสี่ยงกับ

การถูกระเบี้น้ำมันเล่มสังหารเลย ก่อนที่ดวงวิญญาณของนางจะ
ออกท่องใต้หล้าก็ต้องใช้วิชาที่แข็งแกร่งที่สุดสังหารเงินนางเชิง
แล้วเก็บกระบี่หมื่นเล่มคืนกลับ ทำให้ทุ่งหญ้าเขียวสงบดังเดิม

แน่นอนว่าเงินนางเชิงไม่มีทางยอมรับการจัดการเช่นนี้ ไม่ว่า
โชคชะตาหรือผู้ครองภพใจกำหนดไว้ก่อนตาย การต่อสู้ของกระบี่
หมื่นเล่มกับคลื่นสัตว์อสูรยังคงดำเนินต่อไป เพียงแค่ระยะเวลานั้น
ที่ทั้งคู่สบตากันก็ไม่ว่าเกิดเหตุการณ์นองเลือดแสนสยดสยองไป
มากน้อยเท่าไร

การต่อสู้ในครั้งนี้คู่ต่อสู้คือกระบี่กับสัตว์อสูร ไม่มีมนุษย์ จึง
ไม่มีการพูดจา มีเพียงเสียงแผดร้องของกระบี่และเสียงคำรามของ
สัตว์อสูร แม้ไม่มีเสียงตะโกนว่าฆ่า แต่ทุ่งหญ้ากลับถูกปกคลุมไปด้วย
รังสีฆ่าฟัน

ไม่นานนักคลื่นสัตว์อสูรก็ค่อยๆ สงบลง จากนั้นก็ค่อยๆ ไหล
ออกจากรอบๆ สุสาน ไม่รู้เป็นเพราะพบว่าไม่อาจตีฝ่ากระบี่พิการ
หมื่นวิถีที่อยู่นอกสุสานได้ เพราะหนานเค่อใช้ไม้จิตวิญญาณสั่งพวกมัน
หรือเพราะพวกมันรู้สึกสังหรณ์ใจถึงอะไรบางอย่าง

เงินนางเชิงยกมือขวาขึ้น ฝนเม็ดเล็กๆ ตกลงบนมือ กระบี่ทั้งหมด
ในทุ่งหญ้าตอบรับด้วยการเหวกลับ

สัตว์อสูรระดับต่ำนับหมื่นตัวตายไป ส่วนวานรดินเจ้าเล่ห์ที่
เริ่มจู่โจมใส่เงินนางเชิงก่อนนั้นสุดท้ายก็ถูกเงินนางเชิงจู่โจมกลับ
ถูกขุมประตูกะเบี้นฟาดฟันอย่างหนัก ขาหลังข้างหนึ่งหัก ขาอีกข้าง
ขาดเจ็บ ไม่สามารถยืนอย่างมนุษย์ได้อีก มันกอดต้นชาตนเองแล้ว
มองไปยังสุสานด้วยสายตาเกลียดชัง ส่งเสียงร้องเจี๊ยกๆ อย่างโกรธแค้น
คล้ายกำลังกันด่า

ยักษ์ล้มภูเขาที่มีร่างใหญ่เท่าภูเขาเลากาดูโดดเด่นสะดุดตาในคลื่นสัตว์อสูรเมื่อครู่ตอนนี้ผิวหนังที่หนาและเหนียวของมันปรากฏรอยแผลจากกระบี่ทั้งต้นและลึกอย่างน้อยพันรอย กระบี่บางเล่มประสบความสำเร็จในการทลายแนวป้องกันอันน่ากลัวของมัน ทำให้มันบาดเจ็บจนถึงกระดูก โลหิตไหลไม่หยุด มันจึงต้องปล่อยหินก้อนใหญ่ที่แตกหักในมือลง

อสูรกระหิณห์ที่อยู่ห่างออกไปคล้ายบาดเจ็บน้อยที่สุด เส้นขนสีดำใหญ่ยาวอันหนาแน่นที่หางของมันถูกยิงออกจนเกือบหมด เหลือเพียงไม่กี่เส้นเท่านั้น จึงดูเหมือนถูกไฟไหม้เป็นหย่อมๆ สภาพอ่อนแอจนแทบน่าขัน ไม่มีวีแววน่าเกรงขามเหมือนก่อนหน้านี้อีก

กระบี่นับไม่ถ้วนเหาะกลับสู่ฐาน บางเล่มหักซ้ำสอง เหลือเพียงท่อนสั้นๆ ติดด้ามกระบี่ ดูไปเน่จนน่าพอใจ กัน ขวณปวดใจไม่น้อยบ้างก็ถูกพิษกรดของสัตว์อสูรพ่นใส่ กัดกร่อนสนิมที่เกาะไว้จนกลับมาแวววาวเหมือนเดิม กระบี่บางเล่มก็หมดแรง ส่ายไปมา ทำท่าว่าจะตกลงระหว่างทาง แต่ไม่มีสักเล่มที่ตกลงไปในทุ่งหญ้า เพราะพอกกระบี่เล่มอื่นๆ เห็นเล่มไหนมีท่าทีว่าจะตกก็จะรีบเหาะเข้าไปซ้อนพุงไว้ แม้แต่ตอนก่อนหน้านี้ระหว่างต่อสู้กับสัตว์อสูร บางเล่มถูกกระแทกหักตกลงไปในโคลนตมก็จะถูกกระบี่อีกเล่มซ้อนเก็บขึ้นมาพาเหาะกลับสู่ฐานอย่างเป็นระเบียบ

เหตุการณ์นี้ทำให้คิดถึงสนามรบจริงๆ ภายใต้วงอาทิตยสีโลหิตสิ้นเสียงประกาศชัยชนะให้กลับค่าย พลทหารผู้อ่อนล้าและบาดเจ็บล้วนไม่มีเรี่ยวแรงให้ร้อง ต่างคนต่างประคองซึ่งกันและกัน ค่อยๆ เดินกลับ ส่วนทหารที่เดินไม่ได้ ทหารด้วยกันก็จะนำท่อนไม้มามัดเท้าที่ทำได้แล้วแบกกลับไป

เงินนางเชิงไม่ยอมให้กระปี่สักเล่มตกหล่นในทุ่งหญ้า นี่เป็น เรื่องที่ชวนให้ซาบซึ้งใจอยู่บ้าง แต่หนานเค่อไม่รู้สึกรู้สึกอะไรกับ เรื่องนี้ สิ่งที่น่าเห็นตรงหน้าคือความแข็งแกร่งของเงินนางเชิง ที่สามารถแบ่งดวงจิตดวงเดียวออกเป็นหมื่นสายและยืนหยัดต่อสู้ จนถึงตอนนี้ซึ่งเป็นเรื่องน่าเหลือเชื่อ แม้แต่นางก็ยังรู้สึกชื่นชมอย่าง อดไม่ได้ แต่นางยังชื่นชมเท่าไรเขาก็ยังสมควรตายเท่านั้น

เปลวไฟสีเขียวเข้มในดวงตาของหนานเค่อเปลี่ยนเป็นเปลวไฟ สีทองแล้ว พร้อมกับเปล่งพลังปราณอันศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์อย่าง ยากบรรยายออกจากร่างเล็กๆ เวลานี้แทบไม่รู้สึกเลยว่านางคือ องค์หญิงเผ่าปีศาจ แต่ดูคล้ายธิดาเทพของสำนักศึกษาหนานซีมากกว่า

เงาดำอันน่ากลัวผืนนั้นได้เคลื่อนตัวมาอยู่ด้านหลังของนาง

ด้านหลังของนางก็คือทุ่งหญ้ารื้อปลั่ว

เงาดำที่เคยปกคลุมท้องฟ้าครึ่งหนึ่งบัดนี้เคลื่อนต่ำลงมาปกคลุม ทุ่งหญ้าทั้งหมด ทำให้แสงอาทิตย์อัสตงจากระยะไกลตกลงบนเงาดำ แล้วเหมือนถูกดูดกลืนในพริบตาเดียว ไม่มีการสะท้อนหักเห หายไป อย่างไร้ร่องรอย

ทุ่งหญ้าในตอนนี้มีแต่โลहित เงาดำค่อยๆ เคลื่อนตัว โลहित เหล่านี้เหมือนจะกลับมามีชีวิตอีกครั้ง แสงอาทิตย์ยามอัสดงถูก ดูดกลืนได้ไม่นานก็รวมตัวเข้ากับโลहितจนกลายเป็นสีทอง ซึ่งก็คือ เปลวไฟสีทองในดวงตาของหนานเค่อนั่นเอง

ขอบของเงาดำเริ่มถูกแสงสีทองปกคลุม จนมันค่อยๆ ปรากฏ เค้าโครงร่างที่ชัดเจนเรื่อยๆ ตามการพลัวไหว

นั่นคือปีกคู่หนึ่ง ปีกสีทองคู่หนึ่ง

ปีกสีทองคู่นี้ใหญ่โตมโหฬาร ยาวไม่รู้กี่พันหลี่ เมื่อกางออก

พลันขวางกั้นระหว่างผืนพิภพและสวรรค์

พญาบักขาปีกทองปรากฏโฉมหน้าที่แท้จริงออกมาจนได้

การปรากฏตัวของมันทำให้ฟ้าดินเปลี่ยนสี เมฆดำที่เพ่งรวมตัวกัน
เหนือสุสานกระจายออกในพริบตา

สัตว์อสูรทั้งหมดล้วนก้มศีรษะลงอย่างหวาดกลัว พวกมันแสดง
ท่าทีศิโรราบอย่างที่สุด หมอบราบลงบนแอ่งโลหิต ไคลนตม หรือ
กอนเฒ่า สัตว์อสูรทยอยทำตามกันเป็นทอดๆ แม้แต่ยักษ์ลัมภูเข
ที่ยืนที่สุดก็ยิ่งแสดงความเคารพนบนอบด้วยการคุกเข่าลงในเงาดำ
ของพญาบักขาปีกทอง

อาทิตย์ตกดินอยู่ด้านหลังพญาบักขาปีกทอง แสงสีทองหลายสาย
แผ่กระจายออกจากขอบปีกทั้งสองข้างของมัน กลายเป็นเส้นแสง
นับไม่ถ้วนบนท้องฟ้า

ภาพที่เห็นสวยงามจนดูไม่เหมือนจริง ดังภาพเขียนของทวยเทพที่
บรรยายอยู่ในตำราซึ่งเก็บรักษาในหอตำราของสำนักศึกษาศาสนาหลวง
ความจริงแล้วในโถงดำหนักงวหมิงของตำหนักหลังก็มีภาพวาด
บนผนังดังนี้จริงๆ เป็นภาพวาดสมัยบรรพกาล ขณะพญาบักขาปีกทอง
ถือกำเนิดขึ้นในหมู่เมฆอย่างพิสดาร

การถือกำเนิดขึ้นระหว่างผืนพิภพและสวรรค์ในครานั้นทำให้มัน
เกือบจะได้ก้าวเข้าสู่เขตแดนของชั้นเทพศักดิ์สิทธิ์

ไม่ว่าจะเป็นตำนาน นิทานที่เล่าต่อๆ กันมา หรือความเป็นจริง
พญาบักขาปีกทองก็จัดเป็นสัตว์วิเศษในระดับเดียวกับอาซาเซาเดียว
และนกยูงเทพ เป็นรองจากมังกรและหงส์

เงินฉางเซิงมองดูร่างพญาบักขาปีกทองที่บิดบังท้องฟ้าจนมืด
โดยไม่พูดไม่จา

ตั้งแต่เริ่มเห็นเงาดำเขาก็รอเวลานี้มาตลอด

คล้ายกันกับความตายอย่างไรอย่างนั้น ไม่ว่าเจ้าจะเตรียมตัวไว้
มากน้อยเพียงใด พอมันมาถึงจริงๆ เจ้ากลับพบว่าตนเองยังคงเตรียมตัว
ได้ไม่ดีนัก ซึ่งความรู้สึกของเขาในตอนนั้นก็เป็นอย่างนี้

พญาบักขาปีกทองตัวนี้ก็เหมือนกันกับความตาย

ตอนที่ 55 ดาวที่เจ็ดจรัสที่สุดกลางท้องฟ้าราตรี

สัตววิเศษอย่างพญาปักขาปีกทองมีพลังเพียงพอที่จะสั่นสะเทือนฟ้าดิน ก่อนหน้านี้ขอเพียงมันกระพือปีกตามอำเภอใจ เงินนางเซิงที่ไม่มีกระปี่หมื่นเล่มอยู่ข้างกายย่อมไม่มีทางต้านไหว ร่างต้องแหลกเป็นจุนแน่ แต่ไม่รู้เพราะเหตุใดมันจึงกลายร่างเป็นเงาดำและลอยเจี๊ยบๆ อยู่บนท้องฟ้าโดยไม่คิดโจมตีสู่สานตั้งแต่แรก รอจนหนานเค่อใช้วิชาลับส่งจิตเข้าหาเงาดำ เหตุการณ์ตรงหน้าจึงค่อยปรากฏ

หรือจะเป็นอย่างที่เราสวี่ไหย่ตรงกับเงินนางเซิงเคยวิเคราะห์ด้วยกันว่าหนานเค่อที่มีเพียงไม้จิตวิญญูณแต่ไม่มีแก่นจิตวิญญูณไม่สามารถควบคุมสัตว์อสูรในทุ่งหญ้าได้ทั้งหมด และโดยพื้นฐานก็ไม่สามารถควบคุมสัตววิเศษอย่างพญาปักขาปีกทองได้ด้วย ดังนั้นหนานเค่อจึงต้องใช้เวลานานมากกว่าจะเชิญให้พญาปักขาปีกทองออกโรง

แล้วต้องทำอย่างไรจึงจะสามารถต่อกรกับสัตววิเศษที่น่าเกรงขามตัวนี้ได้ หากเงินนางเซิงคิดพึ่งตนเอง อาศัยพลังปราณชั้นทะเลงอเวจีของตน พยายามจัดการมันโดยไม่พึ่งปาฏิหาริย์ ต่อให้มังกรดำที่กำลัง

นอนหลับอยู่ในทะเลสาบรอบห้วงอเวจีของเขาตื่นขึ้นมาในตอนนี้
ที่มาถึงสวนใจก็เป็นเพียงวิญญาณมังกรดำ ไม่มีทางสู้กับพญานักขา
ปีกทองที่มีตัวตนอยู่จริงได้

แม้มีกระบี่พิการหมื่นเล่มคอยช่วยเหลือก็ยังมองไม่เห็นความ
เป็นไปได้ใดๆ อีกทั้งเขาก็ได้แข็งแกร่งเหมือนเจ้าของกระบี่ในอดีต
พลังศุภคามของพญานักขาปีกทองที่แผ่ปกคลุมสุสานพร้อมแสงอาทิตย์
ยามเย็นทำให้กระบี่หมื่นเล่มรู้สึกเค้างว้าง แม้ไม่ถึงกับหวาดกลัว
แต่ความเสียวก็แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่าพวกมันไม่ใช่คู่ต่อสู้
ของพญานักขาปีกทอง

มีเพียงกระบี่ราวสิบเล่มที่ปรากฏขึ้นก่อนในตอนแรกสุดอย่าง
กระบี่ภูผามหาสมุทรและกระบี่ชำระศีลที่ปลายกระบี่ยังคงแวววาว
แสดงท่าทีเคร่งขรึม เตรียมพร้อมจู่โจม ในบรรดากระบี่หมื่นเล่มกระบี่
กลุ่มนี้แข็งแกร่งที่สุด หยิ่งทะนงที่สุด กระบี่เล่มหนึ่งในนั้นสั้นอย่าง
รุนแรงพลางส่งเสียงเว้งๆ ไม่หยุด

ส่วนกระบี่อื่นๆ ที่เห็นวาลันเล็กน้อยก็ใช้ว่าหวาดกลัว แต่เพราะ
พวกมันกำลังตื่นเต้น

ขณะมองดูพญานักขาปีกทองบินมาทางสุสานพร้อมเส้นแสง
หมื่นสาย กระบี่เล่มนั้น...ตื่นเต้นอย่างมาก อยากจะรีบพุ่งออกไป
ห้าหันทศรู

ก่อนหน้านี้เงินฉางเซิงก็เคยสังเกตพฤติกรรมของกระบี่เล่มที่ว่า
เนื่องจากในกระบี่หมื่นเล่ม กระบี่เล่มนี้เหาะอยู่สูงสุดและโยโสที่สุด
มันไม่ยอมถอยให้กับจิตกระบี่ในร่มกระดาดของแม่แต่น้อย ขณะเดียวกัน
มันก็เป็นกระบี่ที่แวววาวที่สุด ยามต้องแสงจากขอบฟ้าของทุ่งหญ้า
ดูไปก็เหมือนดวงดาวที่เจิดจรัสที่สุดกลางท้องฟ้าราตรี คล้ายมีราศี

ของผู้สูงส่งชนิดหนึ่ง

เงินฉางเชิงมองดูกระบี่เล่มนี้พลางคิดถึงค่าคื่นของงานชุมนุมไม้เลื้อย ตอนที่ลัว่ล้วยยืนอยู่หน้าฝูงชนแล้วแนะนำตัวครั้งแรกว่าเป็นธิดาของจักรพรรดิชาว ความหยิ่งทะนงเช่นนี้มีใช้เพียงผิวเผินแต่อยู่ในสายเลือด...ไยมันต้องหวาดกลัวคู่ต่อสู้อย่างพญาบักขาปีกทองด้วยเล่า

เวลานี้กระบี่เล่มนั้นลอยอยู่บนท้องฟ้าเหนือสุสาน อยู่ห่างจากพื้นดินมาก เงินฉางเชิงยื่นมือออกไปในท้องฟ้า ส่งกระแสจิตผ่านจิตกระบี่ในร่มกระดาศทอง บ่งบอกความคิดของตน จากนั้นเก็บจิตกระบี่ที่ส่งออกไปยังกระบี่เล่มนั้นกลับเข้าร่มกระดาศทอง คืบความเป็นอิสระให้มัน

เสียงพื้ดงขึ้นคราหนึ่ง กระบี่เล่มนั้นพลันกลายเป็นแสงเจิดจรัส แล้วพุ่งลงไปยังแท่นหินกลางสุสาน เข้าสู่มือของเงินฉางเชิง

เขาจับด้ามกระบี่ไว้พลางนึกถึงความเป็นมาของมัน มองไปยังพญาบักขาปีกทองที่เปล่งแสงเจิดจ้าอีกครั้ง ดวงตาของเขาเปลี่ยนเป็นมันใจขึ้น

กระบี่เล่มนี้ก็คือกระบี่มังกรดำร่น แข็งแกร่งมาก ก่อนหน้านั้นเคยอยู่ในมือเขาและเล่นงานถึงเสียวมึงได้ในหนึ่งกระบวณท่า

กระบี่มังกรดำร่นเล่มนี้เคยเป็นของชินอ่องเชื้อพระวงศ์แห่งต้าโจว

ชินอ่องท่านนั้นมีนามว่าเงินเสวียนป้า น้องชายคนเล็กสุดของจักรพรรดิไท่จงผู้ซึ่งมีพรสวรรค์พิเศษกว่าคนทั่วไป สามารถฝึกบำเพ็ญเพียรบรรลุขั้นรวบรวมดวงดาวได้ตั้งแต่เด็ก แม้อยู่ในยุคที่เต็มไปด้วยอัจริยะถือกำเนิด ยุคสมัยที่ดอกไม้ป่าเบ่งบานสะพรั่ง ก็ยังถูกขนานนามว่าเป็นผู้มีความสามารถพิเศษเหนือผู้คน เนื่องจาก

ในร่างของเขามีสายเลือดมังกรแท้อยู่ หรือพูดได้ว่าเขาก็คือชีวχανจวินของยุคนั้น

ทว่าเงินเสวียนป่ากลับเสียชีวิตตั้งแต่วัยหนุ่ม

ตอนเขาเสียชีวิต ท้าใหญ่จากเขตเทียนเหลียงเพิ่งบุกยึดจิงตูได้ แต่ยังไม่ได้ผลัดเปลี่ยนรัชสมัย ต้าโจวยังไม่ได้สร้างอาณาจักรอย่างจริงจัง ตำแหน่งชินอ๋องของเงินเสวียนป่าก็ถูกแต่งตั้งขึ้นในภายหลัง ทว่ากลับไม่มีใครสงสัยในประเด็นเหล่านี้ นี่ไม่เกี่ยวอะไรกับแช่เงินของเขา แต่เป็นเพราะผู้คนในผืนพิภพล้วนรู้ว่าตอนที่ท้าใหญ่เขตเทียนเหลียงบุกตีเมื่อนั้น เงินเสวียนป่าแสดงที่ทำอย่างไร

ในรอบพันปีของราชวงศ์ต้าโจว เงินเสวียนป่าเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าแข็งแกร่งที่สุดในบรรดาคนหนุ่มที่เก่งทั้งขุนและปู้ แต่กลับด่วนจากโลกนี้ไป ทว่าจวบจนเขาเสียชีวิตก็ยังไม่เคยประลองฝีมือกับพี่รองของเขาหรือก็คือจักรพรรดิไท่จง เรื่องนี้ไม่มีอะไรให้น่าสงสัย เพราะหลังจากเขาประลองยุทธ์กับผู้ครองภพโจวในสวนโจวหนึ่งวัน หนึ่งคืนก็หมดแรงและเสียชีวิตลง

ทุกวันนี้ด้วยเหตุผลบางอย่างจึงมีผู้คนจดจำชื่อของเงินเสวียนป่าได้น้อยมาก ในบันทึกประวัติศาสตร์ราชวงศ์ก็มีเรื่องราวของเขาน้อยมากเช่นกัน แต่ผู้ที่ยังจดจำเหตุการณ์ในช่วงนั้นได้ พอนึกถึงเงินเสวียนป่าและกระบี่มังกรคำรนที่เสียไปไว้ตรงข้างเฒ่าของเขาที่ไร้อะไรจะเกิดความรู้สึกโศกเศร้าที่เต็มไปด้วยอารมณ์สลับซับซ้อน

เนื่องจากเงินเสวียนป่าเสียชีวิตตั้งแต่วัยหนุ่มจึงมิได้เข้าร่วมศึกชิงบัลลังก์มังกรระหว่างจักรพรรดิไท่จงและพี่น้อง สำหรับคนเก่งที่ด่วนจากไปนั้นถือเป็นความสุขอย่างหนึ่งก็ว่าได้ แต่สำหรับเชื้อพระวงศ์สกุลเงินแล้วกลับเป็นความโชคร้าย เพราะถ้าเขายังมีชีวิตอยู่ก็อาจใช้

พลังยุทธ์อันแข็งแกร่งเข้าปราชญ์ศึกสายเลือด แม้ปราชญ์ไม่ได้ทั้งหมด และความขัดแย้งยังคงอยู่ แต่ก็อาจจะไม่นองเลือดอย่างน่าสยดสยอง ทำให้คนในตระกูลเชื้อพระวงศ์นับร้อยถูกฆ่าตาย แม่น้ำลำคลองในจึงตูกลายเป็นลำน้ำเลือดเช่นนั้น

แน่นอน ยังมีเรื่องที่พูดต่อๆ กันไปในวงกว้างอีกว่าถ้าเงินเสวียนป้ามีชีวิตอยู่ในเวลานั้น จักรพรรดิไท่จงไม่มีทางได้ขึ้นครองราชย์แน่ จากที่ว่าการเซตเทียบเหลียงที่ค่อยๆ ถูกทำลายและบันทึกประวัติศาสตร์อย่างไม่เป็นทางการได้เขียนไว้ ในบรรดาพี่น้องทั้งหมด เงินเสวียนป้าสนิทกับเจี้ยนอ๋องผู้เป็นพี่ชายคนโตมากที่สุด หากเขาเข้าร่วมศึกชิงบัลลังก์ จักรพรรดิไท่จงที่สวมฉลองพระองค์เข้าบรรทมอยู่มีหรือจะซ่อนตัวอยู่ในพุ่มไม้ หลบหลีกการชนฆ่าอยู่ในสวนไปเล่าได้

และแล้วการถกเถียงที่ทำให้ผู้คนรู้สึกได้ถึงแผนการร้ายอันเย็นยะเยียบก็ได้เริ่มขึ้น

ขณะทัพใหญ่เซตเทียบเหลียงเข้ายึดจิงตู ด้าโจวกำลังจะสร้างแผ่นดิน และตนกำลังจะกลายเป็นองค์ชายที่มีอนาคตรุ่งเรืองอย่างสุดจะเปรียบ เหตุใดเงินเสวียนป้าจึงหาเรื่องบุกเข้าไปในสวนโจว ทำประลองกับผู้ครองภพโจว ไซ่แล้ว จากบันทึกที่หลงเหลืออยู่ไม่มาก ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ครั้งนั้นได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่าการต่อสู้ระหว่างสองผู้ไร้เทียมทานนั้นเงินเสวียนป้าเป็นผู้เสนอก่อน เพราะเหตุใดนะหรือตามบันทึกประวัติศาสตร์ราชวงศ์บอกว่าขณะเงินเสวียนป้ามองดูด้าโจวสร้างแผ่นดินนั้นก็รู้สึกว่ามันไม่จำเป็นต้องแบกความรับผิดชอบของตระกูลไว้อีก จึงศึกษาบำเพ็ญเพียรวิธีแห่งฟ้าอย่างไม่หยุดยั้ง แต่หากบอกผู้คนเช่นนี้ก็ย่อมจะไม่มีใครเชื่อ อีกทั้งทำให้ต่อสู้พ่ายแพ้ เหตุใดต้องถึงตายด้วย แม้ผู้ครองภพโจวไม่ยี่หระว่าจะทำให้ตระกูล

เชื่อพระวงศ์ดำใจโกรธแค้น แต่เขาจะไม่แฉความรู้สึกของจักรพรรดิไท่จงได้หรือ ต้องรู้ว่าจักรพรรดิไท่จงเป็นพี่ชายของเงินเสวียนป้า และเป็นพี่น้องร่วมสาบานของผู้ครองภพใจ!

ประวัติศาสตร์ที่ผ่านพ้นมักไม่สามารถเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ เงินเสวียนป้าตายแล้ว จักรพรรดิไท่จงก็สวรรคตแล้ว ตอนนั้นขณะมองดูสุสาน อย่างน้อยก็เห็นว่าผู้ครองภพใจก็ตายแล้วเช่นกัน วีรบุรุษมักถูกทดสอบด้วยอุปสรรคนานัปการ เหลือเพียงกระบี่มังกรคำรนเล่มนี้ที่ยังคงอยู่ในสวนใจ ไกล่ล่าหาความรุ่งเรืองที่เคยมีในอดีต จึงยังคงหยิ่งทะนงเช่นนั้น

เชื่อพระวงศ์รุ่นเยาว์ ผู้แข็งแกร่งไร้เทียมทาน สายเลือดมังกรแท้... ทั้งหมดนี้คือเงินเสวียนป้า

กระบี่มังกรคำรนที่เขาใช้ย้อมสูงส่งไม่เป็นสองรองใคร อหังการสุดขีด ไหนเลยจะเกรงกลัวพญาปีกขาปีกทอง

เงินฉางเซิงมองดูกระบี่มังกรคำรน สัมผัสได้ถึงความอหังการที่ไหลเวียนอยู่ในตัวกระบี่ แล้วจู่ๆ ก็รู้สึกสนิทสนมกับมันอย่างหาที่เปรียบไม่ได้

เป็นความสนิทสนมที่ยากอธิบาย แน่นแฟ้นอย่างยิ่ง ทำให้เขารู้สึกปั่นป่วนจนยากที่จะเป็นตัวของตัวเอง

ด้วยเหตุนี้มือของเขาจึงสั่นเทา ทำให้กระบี่สั่นตามไปด้วย

ตอนที่ 56

ผู้สืบทอดที่แท้จริง

เงาตะมึนของพญาปักขาปีกทองเคลื่อนตัวมาถึงท้องฟ้าหน้าสุสาน ขอบปีกทั้งสองข้างของมันเปล่งเส้นแสงสีทอง แต่กลับนำพาความมืด มาสู่สุสาน พอมองเข้าไปในความมืดก็เห็นดวงตาทั้งคู่ของมันที่คล้าย ดวงไฟที่ลุกโชน ผมสีดำของหนานเค่อยังคงปลิวไสว ร่างเล็กๆ ของ นางลอยนิ่งอยู่ระหว่างดวงไฟที่ลุกโชนคู่นั้น ดูเล็กกระจิริดเมื่อเทียบ ขนาดกัน แต่ก็ให้ความรู้สึกว่าระหว่างนางกับพญาปักขาปีกทองมีความสัมพันธ์ที่ตัดกันไม่ขาดชนิดหนึ่ง หรือพูดได้ว่าตอนนี้นางก็คือ จิตวิญญาณของพญาปักขาปีกทอง

ขณะแสงสีทองสาดส่อง พลังกดดันอันน่ากลัวที่ยากจินตนาการ คุมหนึ่งตกลงบนทุ่งหญ้า ตามด้วยพายุที่หมุนพัดขึ้นอย่างรุนแรง แม้แต่พายุสุดคึกคักของทะเลใต้ก็ไม่มีทางแรงได้ขนาดนี้ เศษดินไม้ ใบหญ้าปลิวว่อน น้ำที่ขังอยู่บนดินสั่นสะเทือนจนกระจายออกหมด ไม่มีสัตว์หรือสัตว์ไคยใดยืนนิ่ง พวกมันล้วนล้มลงกับพื้น กระบี่พิการหมื่นเล่ม บนท้องฟ้ารอบสุสานถูกพัดจนส่ายขึ้นส่ายลง คล้ายเรือรบไม่ถ่วง

ลอยอยู่ในมหาสมุทร ถูกคลื่นยักษ์อันน่าสะพรึงกลืนหายไปได้ทุกขณะ
 พญาบึกษาปึกทองกระพือปีกทั้งสองข้างพลางส่งเสียงร้องไห้
 ที่ทั้งเย็นชาและเยือกยิ่งออกมา มันบินมาทางสุสานอย่างรวดเร็ว
 ให้ความรู้สึกเหมือนท้องฟ้ากำลังจะถล่มทับสุสาน แสงสีทองที่ขอบปีก
 ทั้งสองข้างดับแล้วสว่างขึ้นใหม่ คล้ายเปลวไฟกะพริบที่มีชีวิต ทำให้
 หุ่นงูทั้งผืนเริ่มติดไฟ ไม่ว่าแอ่งโลหิตหรือแอ่งน้ำล้วนมีเปลวไฟ
 ลุกฟุ้งฟุ้ง

ทะเลสีดำแห่งสัตรีอสูรลูกใหม่กลายเป็นทะเลเพลิงไปแล้ว ไม่ว่า
 จะเป็นสัตรีอสูรระดับสูงหรือหนูที่อยู่ในหุ่นงูล้วนยืนอยู่ในทะเลเพลิง
 ด้วยความหวาดกลัว ศิโรราบให้กับปีกทั้งสองที่กางออกปกคลุมทั้ง
 ผืนหุ่นงู บ้างก็ส่งเสียงกรีดร้องที่โกลัคลุ้มคลั่งเต็มที่

การบินเข้ามาใกล้ของพญาบึกษาปึกทองทำให้หุ่นงูที่ถูกไฟไหม้
 สว่างไสว แต่กลางสุสานกลับยังมีดมน กระบี่พิการหมื่นวิถีพากัน
 เหาะมาหน้าสุสาน ด้านทานแรงลมที่เกิดจากปีกยักษ์คู่ นั้น

พวกมันเข้ามารวมตัวกันอย่างมิดชิดแล้วจัดทัพเป็นรูปครึ่งวงกลม
 ขนาดใหญ่ โดยมีเงินฉางเชิงยืนอยู่กลางวง เขาตัวเล็กนิดเดียว แต่
 มีฐานะเป็นจิตวิญญาณของทัพกระบี่ มือซ้ายของเขายังคงถือ
 รมกระดาษทอง และยังไม่ได้เก็บจิตกระบี่คืนกลับจากกระบี่พิการ
 หมื่นเล่ม เพราะรู้ว่าหลังผ่านการต่อสู้อย่างหนักกับเหล่าสัตรีอสูรแล้ว
 กระบี่หลายเล่มมีท่าที่ไม่ไหว หากเขาเก็บจิตกระบี่เขาหนีซานกลับคืน
 กระบี่เหล่านี้นี้ต้องสูญสลายทันทีโดยที่พญาบึกษาปึกทองไม่จำเป็นต้อง
 ทำอะไรเลย

ดังนั้นสิ่งที่เขาสามารถใช้ได้ในตอนนี้มีเพียงจิตกระบี่มังกรคำรน
 แต่เวลาก็กี่ผ่านมาหลายร้อยปีแล้ว จิตของมันยังแข็งแกร่งพอหรือ ขณะ

มองดูพญาปักขาปีกทองที่บินเข้ามาเรื่อยๆ เขาก็ค่อยๆ รับรู้ถึงความ
หยิ่งทะนงของกระเปี๊ม้งกรคำรนและรู้สึกคุ้นเคยกับมัน ไซ้แล้ว เป็น
ความหยิ่งทะนงที่เขาคุ้นเคยเป็นอย่างดี กระทั่งสนิทชิดเชื้อ คล้ายกับว่า
เขาเกิดมาก็เพื่อใช้กระเปี๊ม้งนี้

ความสนิทสนมที่จู่ๆ ก็รู้สึกทำให้สติอารมณ์ของเขากลับป่วนสุดขีด
เหมือนตอนอาการป่วยกำเริบอย่างไรอย่างนั้น ใจเต้นเร็วกว่าปกติ
ในพริบตา พลั้งปรวนแท้ที่ไหลเวียนในเส้นลมปราณก็เร็วกว่าปกติ
หลายเท่า มือที่จับด้ามกระบี่สั่นไม่หยุดและสั่นแรงขึ้นเรื่อยๆ จนสั่น
ไปทั้งร่าง

แม้แต่ทุ่งหิมะในร่างก็ยังสั่นไปด้วย

ทุ่งหิมะผืนนี้เป็นผลลัพธ์จากการฝึกหนักติดต่อกันนานนับร้อยวัน
ตั้งแต่วันที่เริ่มกำหนดดาวโชคชะตาในสำนักศึกษาศาสนาหลวง
คือแสงดวงดาวที่บริสุทธิ์มากที่สุด ถูกเผาผลาญไปหลายต่อหลายครั้ง
ในการสอบใหญ่กับการต่อสู้ตลอดหลายวันที่ผ่านมา เวลานี้จึง
เหลือเพียงหิมะชั้นบางๆ

หิมะบางๆ สลายตัวง่าย พอได้รับผลกระทบจากภายนอกร่างกาย
ก็กระเหิดออกจากที่เดิม บ้างกระจายตัวในอากาศ เมื่อกระทบกับ
หยดน้ำที่กระเซ็นมาจากลำธารและแสงที่ส่องลงมาก็เกิดการเผาไหม้
เสียงดังพื๊บ ละอองหิมะถูกแผดเผาเป็นน้ำไสในพริบตาแล้วแปรเปลี่ยน
เป็นไอ ก่อนกลายเป็นพลั้งปรวนแท้พิสุทธิ์ไหลเวียนอยู่ในร่างเต็มไปหมด
ไหลไปตามเส้นชีพจรที่แห้งผาก กระทั่งเส้นชีพจรที่ฉีกขาดราวกับ
หน้าผาภูเขา ไหลไปข้างหน้าไม่หยุด...ซึ่งสำหรับเงินฉางเชิงแล้ว นี่เป็น
ขั้นตอนที่เจ็บปวดที่สุด แต่เขาก็ไม่ร้องลึกลำ เพียงจ้องมองพญาปักขา
ปีกทองที่บินเข้าใกล้สู่สานเรื่อยๆ พลังอดทนเย็นหยด ปล่อยให้อาการ

สิ้นสะท้อนเผาไหม้หิมะในร่างและปล่อยให้พลังปรารถนาก็ไหลรูล้ำ
ไปทั่วร่าง

จนในที่สุดพลังปรารถนาก็ไหลมาถึงข้อมือของเขา เมื่อแรงสั่น
จากภายในโคจรมาพบกับแรงสั่นจากภายนอกตรงด้ามกระบี่ ทั้งสองแรง
ก็ผสานกัน กลายเป็นเจตจำนงในการต่อสู้สายหนึ่ง

กระบี่มังกรคำรนพิการแล้ว จิตกระบี่ไม่เหมือนเดิม แต่ความ
ปรารถนาจะต่อสู้ยังคงอยู่

เงินฉางเชิงจับกระบี่มังกรคำรนพร้อมจิตกระบี่ที่ยืนหยัดและ
เยือกแข็ง พันใส่พญาปักขาปักทองบนท้องฟ้า

เสียงมังกรคำรนจากแท่นหินหน้าประตูสุสานดังก้องออกไปไกล
แสงเป็นสายเปล่งออกจากตัวกระบี่ สว่างไสวดงงามอย่างยิ่ง
เจือไปด้วยลมหายใจมังกรที่ใกล้เคียงกับของจริง แสงแหวกอากาศ
ไปไกลนับสิบหลี่ พันเข้าตรงกลางระหว่างดวงตาสองข้างที่คล้าย
ดวงไฟศักดิ์สิทธิ์ของพญาปักขาปักทอง

หนานเค่ออยู่ตรงนั้น...

เมื่อเทียบกับแสงของกระบี่มังกรคำรน ร่างของนางถือว่าเล็กมาก
เป็นเพียงจุดสีดำจุดหนึ่งเท่านั้น แต่สติสัมปชัญญะของนางแน่น
ไม่เปลี่ยน นางขึ้นนิ้วไปยังแสงกระบี่ทันที

นางกับพญาปักขาปักทองเป็นหนึ่งเดียวกัน สื่อสารกันผ่าน
ไมจิตวิญญาณ นางก็คือพญาปักขาปักทองซึ่งมีพลังใกล้เคียงกับ
ขั้นเทพศักดิ์สิทธิ์และมีจิตวิญญาณระดับสูง นางเพียงใช้นิ้วเดียวก็
สามารถต้านแสงกระบี่มังกรคำรนได้

ถ้ามองจากทุ่งหญ้าและสุสานจะเห็นไอสีดำประหลาดกลุ่มหนึ่ง
ปรากฏขึ้นระหว่างดวงตาสองข้างของพญาปักขาปักทองซึ่งความจริง

เป็นไอสีดำที่เกิดขึ้นตรงปลายนิ้วของหนานเค่อ เป็นผลจากการปะทะกันของสองพลังมหาศาล

ต่อมาไอสีดำก็จางหายไป ในความซมุกซมัวเผยรอยแตกเล็กๆมากมายในอากาศ นั้นหมายถึงปรากฏการณ์ช่องว่างปรากฏสัญญาณของการแตกสลาย ขณะเดียวกันในทุ่งหญ้าก็เกิดเสียงดังกัมปนาท

พริบตาที่พายุพัดจากท้องฟ้าถึงพื้นดินในรัศมีกว่าพันหลี่ ต้นหญ้าที่งอกติดผาหินในสุสานก็ถูกแรงพายุดึงทิ้ง หลุดปลิวกระจายเต็มท้องฟ้า แม้แต่ตะไคร่น้ำบนผาหินก็ยังถูกลอกออก กระทั่งชั้นหินบางส่วนยังหลุดล่อน ทะเลสีดำที่ถูกเผาไหม้เกิดกระแสน้ำขึ้นน้ำลงครั้งใหญ่ ดวงตาดังไฟศักดิ์สิทธิ์ของพญาบึกษาปึกทงมองลงต่ำ มองเห็นว่ามีสัตว์อสูรระดับต่า่นับร้อยตกใจตาย ส่วนทัพกระบี่ที่อยู่หน้าสุสานก็มีกระบี่นับสิบเล่มส่ายไปมา ไกลตกเต็มที

เงินฉางเซิงไม่ได้ยินเสียงดังกัมปนาทและไม่สนใจเหตุการณ์เหล่านี้ เขาจ้องมองแต่กระบี่มังกรคาร์นในมือ เพราะเมื่อครู่มันส่งเสียงเบาๆออกมา

นั่นเป็นเสียงปริแตก

กระบี่มังกรคาร์นหักแล้ว ตัวกระบี่ครึ่งหนึ่งตกลงไปในแอ่งน้ำด้านหน้า ส่งเสียงกึกแผ่วเบา

เสียงกระบี่หักแผ่วเบาดังก้องอยู่ในหูของเงินฉางเซิง ดูดั่งอสเนื้บาด

ตามด้วยเสียงระเบิดดังขึ้นบนแท่นหินหน้าประตูสุสาน

พายุหมุนหอบเอาร่างของเงินฉางเซิงปลิวออกไปไกลนับสิบจั้ง ก่อนกระแทกอย่างแรงกับประตูหิน ฝุ่นธุลีตลบอบอวล

ใบหน้าของเขาซีดขาว โลหิตดีขึ้นมาจากคอหอย แต่เขากลับมึน กลับลงไป รู้สึกว่ากระดูกทั้งร่างหัก กระนั้นก็พยายามยืนขึ้น นั่นเพราะ

กระบี่มังกรคำรนแม่หักไปแล้ว เจตจำนงในการต่อสู้ยังอยู่ เพียงแต่...

แม้เจตจำนงในการต่อสู้แรงกล้าเช่นนี้ แม้มีกระบี่หมีนเล่้มคอยช่วยเหลือ แต่เขาก็ยังไม่ใช่คู่ต่อสู้ของพญาปักขาปักทองอย่างนั้นหรือ

เงินฉางเชิงมองดูกระบี่หักครึ่งในมือพลางสังเกตเห็นว่ารอยหักราบเรียบมาก เหมือนไม้ไผ่รอยที่เพิ่งเกิดใหม่ แล้วจึงนึกขึ้นได้ว่า ก่อนหน้านี้นี้ตอนจับกระบี่มังกรคำรนมองเห็นคล้ายคล้ายคลบลคล้ายว่า ตัวกระบี่มีเส้นบางๆ อยู่

ตอนนี้เขาค่อยเข้าใจ ที่แท้เส้นนั้นคือรอยแตกของกระบี่

ในอดีตเงินเสวียนบำพกกระบี่เล่มนี้มาอย่างสนใจแล้วพ่ายแพ้ให้กับผู้ครองภพใจ แม้เขาตายแต่กลับไม่ยอมล้มลง กระบี่เล่มนี้ความจริงหักแล้ว แต่กลับดื้อดั่ง ไม่ยอมให้คู่ต่อสู้เห็นบาดแผลบนตัว จวบจนวันนี้กระบี่เยอหยิ่งเล่มนี้ได้พบคู่ต่อสู้ที่แข็งแกร่งเช่นเดียวกับในอดีตอีกครั้ง หากที่สุดแล้วมันก็ทนต่อไปไม่ไหว

เงินฉางเชิงจับกระบี่หักครึ่งไว้ เขาค่อยๆ เดินกลับไปทิ่มแทงหินอีกครั้งด้วยความเยียบจัน แล้วมองดูท้องฟ้าที่มีดมน

ไม่รู้ว่เพราะเหตุใดพญาปักขาปักทองตัวนั้นถึงต้องผสานร่างกับหนานเค่อ แต่มันก็ได้พิสูจน์ความแข็งแกร่งของตัวมันเองแล้ว

หนานเค่อหายไป นางหลอมรวมกับวิหคย์กษแล้วจริงๆ ดวงตาเปลวไฟคู่ นั้นยังคงดุคักดีสิทธิ์และคลุ้มคลั่ง มันมองร่างเล็กจ้อยของเขาในสุสานอย่างเย็นชา บินเข้ามาใกล้ขึ้นเรื่อยๆ

ฟ้าดินเปลี่ยนสี เมฆดำม้วนตัว กระบี่หมีนวิถีสองแสงระยิบระยับไม่หยุด ดูจอสรพิษที่ลอยคว้างอยู่บนท้องฟ้าเหนือสุสาน

กระบี่มังกรคำรนหักแล้ว เขาควรเปลี่ยนไปใช้กระบี่เล่มไหนดี กระบี่ภูผามหาสมุทรหรือกระบี่ชำระศีล? หรือควมคุมกระบี่พร้อมๆ กัน

หมื่นเล่ม?

ในตอนนี้อง เขาพลันรู้สึกวาระหว่างนิ้วโป้งและนิ้วชี้ของมือข้างขวา มีพลังคุกรุ่นสายหนึ่งไหลเวียนอยู่

เขายังไม่ได้ปล่อยกระบี่มังกรคำรณที่หักครึ่งลง ดังนั้นพลังนี้ ต้องมาจากกระบี่มังกรคำรณที่ยังเหลืออยู่ครึ่งหนึ่ง นี่เป็นจิตกระบี่ของมัน ความรู้สึกหนึ่งทะนง มันหักออกจากกันอย่างไม่เต็มใจ ช่วงขณะหนึ่ง ส่วนที่เหลืออีกครึ่งจึงยังคงเยอหยิ่งและดื้อดึง ในตอนที่กระบี่มังกรคำรณ ที่แวววาวสุดจะเปรียบเปลี่ยนเป็นไร้ประกายอย่างสิ้นเชิง คล้ายกับ ตายลงแล้ว จิตกระบี่ที่สุดท้ายนั้นก็แผ่เข้าไปในร่างเงินฉางเชิง แล้ว ตรงเข้าไปในกระบี่สั้นตรงเอวของเขา

แม้เขามีหัวใจกระบี่เต็มเปี่ยม แต่ติดที่ลำดับขั้นในการฝึก บำเพ็ญเพียร ลำพังเขาไม่สามารถทำในสิ่งที่หมื่นกระบี่ปรารถนาให้ สำเร็จลุล่วงไปได้ ดังนั้นจึงต้องอาศัยจิตกระบี่เขาหาหลิ่วผ่านรุ่ม กระดาษทอง ควบคุมกระบี่หมื่นเล่มเข้าสู่หารสัตรีอสูร ด้วยเหตุนี้ จิตกระบี่ของเขาและของกระบี่สั้นจึงไม่เคยหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว หรือพูดอีกอย่างก็คือกระบี่สั้นที่ดูเหมือนกระบี่ธรรมดาเล่มนี้คิดว่า จิตกระบี่ของเขาเข้ากันไม่ได้กับตัวมันเอง

จวบจนตอนนี้ที่จิตกระบี่มังกรคำรณเข้ามา

กระบี่สั้นยังอยู่ในฝัก แต่กลับเริ่มส่งเสียงแว้งๆ แผ่วเบา

เงินฉางเชิงเข้าใจความหมายของกระบี่มังกรคำรณ มันคิดว่า นี่คือผู้สืบทอดของมัน

เขารู้สึกเศร้าใจอยู่บ้าง

กระบี่มังกรคำรณให้กระบี่สั้นสืบทอดจิตกระบี่ของตน จากนั้น มันจึงค่อยตายไป ขณะที่กระบี่สั้นถูกกระตุ่นให้มีชีวิต

เขาได้แต่หวังว่าด้วยวิธีนี้กระปี่มังกรคำรนจะเหมือนได้มีชีวิตต่อ
หรืออาจพูดว่าได้สำแดงความหยิ่งทะนงของมันต่อ

เช่นนั้นเขาก็มีแต่ต้องชนะ

เขาค่อยๆ วางกระปี่มังกรคำรนหักครึ่งไว้บนพื้น ยืนขึ้น จับด้าม
กระปี่สั้นแล้วชักออก

ทันทีที่เขาเคลื่อนไหว หน้าประตู่สุสานก็ปรากฏพระอาทิตย์
หนึ่งดวง

พระอาทิตย์ดวงนี้ปรากฏขึ้นตอนกระปี่สั้นหลุดออกจากฝัก

มันสาดแสงไปทั่วสุสานและทุ่งหญ้าที่มีดมน เกิดเป็นแสงสีทอง
หลายสาย

นี่คือกระปี่ที่แวววาวสุดโต่เปรียบเล่มหนึ่ง

กลืนอายุพลังปรมาณอันแข็งแกร่งอย่างยิ่งยวดสายหนึ่งกำเนิดขึ้นแล้ว
ทำเอาเหล่าสรรพชีวิตรอบๆ สุสานตื่นตกใจ

ตามด้วยความเงิบสงบไปทั่วทั้งบริเวณ

จิตกระปี่มังกรคำรนกับตัวกระปี่สั้นหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน
อย่างสมบูรณ์ ให้ความรู้สึกเหมือนตอนที่เงินฉางเซิงจับกระปี่ก่อนหน้านี้
คล้ายกับว่ามันเกิดมาเพื่ออยู่คู่กันกับเขา แต่เท่านั้นยังไม่พอ...

วิญญาณของกระปี่เล่มนี้ยังไม่ตื่นขึ้นมา

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่
<https://bit.ly/3xOkeB6>